

Sygn. akt V CSK 490/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa „T.” Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko E.Ś. i S.Ś.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego S.Ś.

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 27 września 2018 r., sygn. akt VI Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 września 2017 r. Sąd Rejonowy w O. zasądził od pozwanych S.Ś. i E.Ś. na rzecz powoda „T.” Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 59 733,28 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania. Wyrokiem z dnia 27 września 2018 r. Sąd Okręgowy w O. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że oddalił powództwo wobec E.Ś.. Apelacja pozwanego S.Ś. została oddalona. W związku ze skargą kasacyjną pozwanego S.Ś. od tego wyroku należy podnieść, że skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład

Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Pozwany podniósł, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, z przyczyn, okoliczności i przesłanek w niej podniesionych. Podkreślił, że zaskarżone orzeczenie w sposób rażący narusza prawo materialne przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie; zachodzi ponadto oczywista sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na przyczynie kasacyjnej z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nakładało na skarżącego powinność wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przytoczonych we wniosku przepisów prawa materialnego lub procesowego, sprawiającej, że wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest widoczna dla każdego prawnika na pierwszy rzut oka, przy uwzględnieniu zasadniczych kanonów wiedzy prawniczej, nie wymaga studiowania akt sprawy ani przeprowadzania pogłębionych analiz (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2015 r., III CSK 198/15, niepubl.). O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie przytoczonego we wniosku o przyjęcie skargi przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi bowiem wprost do

oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 r., Nr 13, poz. 230). Skarga kasacyjna jako nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania co do istoty sprawy, sporządzany przez profesjonalnych pełnomocników procesowych musi odpowiadać wysokim wymaganiom formalnym, konstrukcyjnym i merytorycznym zarówno w zakresie *petitum* skargi, jak i jej uzasadnienia, a także co do wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia. Bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego dotyczy prawidłowego formułowania i uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi.

W rozpoznawanej skardze pozwany nie przedstawił szerszego wyodrębnionego wywodu prawnego przekonującego o tym, że wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest widoczna *prima facie*; nie zastępuje go odwołanie się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie zarzutów i twierdzeń zawartych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2018 r., IV CSK 549/17, niepubl. i z dnia 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 536/17, nie publ.). Niezależnie od powyższego, skonfrontowanie lakonicznego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku, w którym Sąd Okręgowy dokonał analizy kwestionowanych przez skarżącego umów przelewu wierzytelności na tle regulacji art. 509 § 1 k.c., nie potwierdza tezy pozwanego o ewidentnej, widocznej *prima vista* wadliwości zaskarżonego orzeczenia. Za oczywistą zasadnością skargi nie może także przemawiać twierdzenie pozwanego o oczywistej sprzeczności istotnych ustaleń faktycznych Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, albowiem w świetle art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

jw